

PROSTOR

zprávy
reportáže
názory
kultura
zábava
sport

časopis třineckého gymnázia

1. číslo (září 2000) / 3. ročník

cena: 2,- Kč

Prázdniny ve školním roce 2000/2001

Podzimní prázdniny:

čtvrtek 26. října a pátek 27. října

Vánoční prázdniny:

pátek 22. prosince – úterý 2. ledna
vyučování začne ve středu 3. ledna

Konec prvního pololetí: středa 31. ledna

Jednodenní pololetní prázdniny:

čtvrtek 1. února 2001

Jarní prázdniny v našem okrese:

pondělí 19. února – pátek 23. února

Velikonoční prázdniny:

čtvrtek 12. dubna a pátek 13. dubna

Ukončení školního roku: pátek 29. června

Letní prázdniny:

pondělí 2. července – pátek 31. srpna

Máme v září jednodenní volno!

Dne 28. září je nový státní svátek. Tento svátek se jmenuje Den české státnosti a připadne tento rok na čtvrtek.

KM

**Starci rádi udělají
dobrá ponaučení,
aby se utěšili nad
tím, že už
nemohou dávat
špatné příklady.
(Rochefoucauld)**

Škola už je zase tady

Prázdniny uběhly až příliš rychle a zase musíme zasednout do nepohodlných dřevěných lavic a poslouchat někdy až k smrti nudné výklady profesorů.

Ale má to i své kladné stránky. Znova vidíme celou třídu pohromadě, zase máme přístup na Internet a v neposlední řadě zase vidíme spoustu přátel a paní bufeťačku, jejíž společnost jsme museli na celé dva měsíce oželet. Takže je možná docela fajn být zase ve škole, ne?
E

**Když čteme zprávy učitelů o našich dětech,
máme pocit úlevy a dokonce štěstí, že
nikdo nikomu nepodává zprávy o nás.
(Pristley)**

(Pristley)

Internetová podoba časopisu Prostor se umístila mezi nejlepšími

V červnu minulého školního roku skončila čtyřměsíční soutěž o nejlepší školní časopis na Internetu. Mezi zhruba čtyřiceti školními časopisy na Internetu z celé České republiky se naše internetová podoba umístila na výherním desátém místě. Toto umístění bylo spjato i s několika hodnotnými cenami pro redaktory a pro školu.

KM

Internetová podoba časopisu Prostor

Velký počet přístupů na stránky Prostoru a výherní umístění v soutěži mělo za následek pár změn této internetové podoby. Na žádost některých návštěvníků stránek se změny týkají hlavně lepší přehlednosti a ovladatelnosti při brouzdání naším časopisem na Internetu.

Na stránkách stále najdete exklusivní rozhovory se slavnými osobnostmi, které byly publikované v Prostoru. Výběr článků z Prostoru, které nemají lokální charakter, aktuální upozornění, zprávy, texty nemající souvislost z naší školou (nepublikované v papírovém Prostoru) a mnoho dalšího.

Na internetových stránkách naleznete, také informace o digitální podobě (přesné kopii papírové podoby) časopisu Prostor.

Digitální Prostor vznikl před rokem pro velký zájem o časopis z jiných míst než třineckého gymnázia. Tato

V tomto čísle:

Zážitky z prázdnin

Anketa:

Vzpomínání na školu

Nebojte se vyjádřit:
Jaká je ideální škola?

Nábor do redakce
časopisu Prostor

Básně, sport, články

podoba je zasílána zájemcům zdarma do všech koutů České republiky pomocí e-mailu. Pokud byste chtěli někomu doporučit náš časopis, můžete ho odkázat na naše stránky a na digitální podobu Prostoru.

Na internetových stránkách naleznete také několik ukázkových čísel digitální podoby k stáhnutí.

Internetovou podobu Prostoru naleznete na adrese www.gymtri.cz/prostor.

Všechny také znovu upozorňuji na naši e-mailovou adresu (prostor@gymtri.cz), na kterou můžete posílat vaše příspěvky (články, názory, problémy, básně, soutěžní texty, zajímavosti, nabídky atd.) do Prostoru, stejně jako je můžete vřazovat do naší schránky před dějepisnou učebnou.

KM

Dáváme prostor všemu a všem (bez cenzury)

**Neříkej vždy, co víš,
ale vždy se snaž
vědět, co říkáš.
(Claudius)**

ANKETA

Dospělí a jejich první lásky

Otázky:

1. Pamatujete si ještě, jak vypadalo Vaše vysvědčení v posledním ročníku základní školy?
2. Utkvěla Vám v paměti Vaše první opravdová láska?
3. V kolika letech jste se poprvé opravdu zamiloval(a)?

**Nemůžeme
moudrost stále jen
sbírat, musíme ji
také uplatňovat.
(Cicero)**

63 roků

1. s vyznamenáním
2. jo, v 7. třídě jsem se poprvé zamilovala, když jsme hráli divadlo
3. v 17 letech

55 roků

1. s vyznamenáním v 8. třídě
2. no a zajímalo by mě, co teď dělá a jestli by mne vůbec poznal
3. v 18, 19 letech

81 roků

1. no, já ho ještě mám
2. utkvěla, to si pořád pamatuji, ale nevzala jsem si ho
3. myslím až ve 20

45 let

1. jo
2. ano
3. v 17 letech

30 let

1. nepamatuji se
2. ano
3. v 15

40 let

1. ne, vždyť to je už 30 roků, ne 25
2. ne
3. já nevím

72 let

1. no, určitě jsem měl samé jedničky
2. já jsem měl všechny hezké ženské (baby) rád
3. nikdy jsem se opravdu nezamiloval

49 let

1. ano
2. ano, můj manžel
3. v 17 letech a v 19 jsem si ho vzala

49 let

1. ano, měla jsem samé jedničky
2. neprožila jsem žádnou první opravdovou lásku
3. ve 21

53 let

1. hm, pamatuji, měla jsem pět trojek
2. ano
3. v 16

50 let

1. Učitelé nám vůbec nerozdali vysvědčení, protože museli jít do války.
2. Bylo to takové dětské poblouznění.
3. v 17 letech

53 let

1. měla jsem samé jedničky
2. ano
3. v 18

37 let

1. jedničky a dvojky
2. ano, moc ráda vzpomínám
3. v 17

45 let

1. nepamatuji se
2. ne
3. v 18

35 let

1. ano
2. jo
3. když mi bylo 17, v tanečních

40 let

1. jo
2. ano
3. ve 13

65 let

1. Myslím, že dobré, protože jsem šla potom dále studovat. Ale už nemám to vysvědčení.
2. (smích) ; ne
3. v 19

67 let

1. no, pamatuji ; trojky, dokonce i nějaké ty čtyřky byly
2. ano, utkvěla
3. v 16 letech, pardon v 17

68 let

1. hm
2. to víte, že jo ze začátku
3. v 16

64 let

1. ano
2. pamatuji si na ni ještě do dneška
3. v 5. třídě ; to mi bylo kolik roků?

73 let

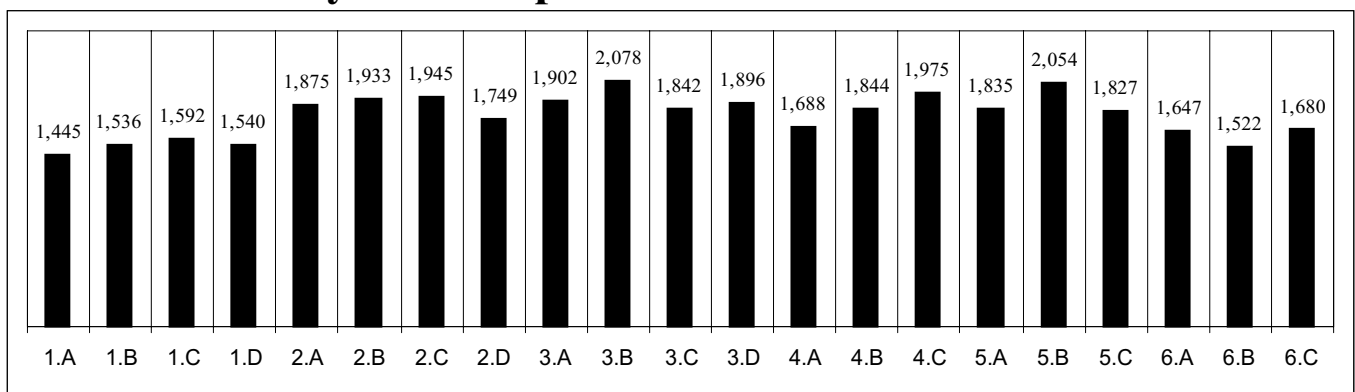
1. ano ; určitě jsem neměl žádnou čtyřku, ale zato tam byly dvě trojky z matematiky a fyziky.
2. ježíšmaria, to už je strašně dávno
3. než jsem šel na vojnu

79 let

1. bylo dobré, jen jedna dvojka
2. ta přišla o něco později, až po vojně
3. ve 24 letech

Táňa Křenková

Průměry tříd v 2. pololetí minulého školního roku

Slovo šéfredaktora

Vážení profesori, milí studenti a čtenáři!

Skončily dva měsíce prázdnin a začal další školní rok. Někteří to zjistí až někdy v listopadu. Ti, co to nezjistí ani v listopadu, tak těm přeji hodně štěstí, skvělých náhod a dobrý osud. Všem ostatním přeji, neztrácejte nervy a hlavu.

Z prvnimi školními dny k vám přichází i první číslo již třetího ročníku časopisu Prostor.

I když kvalita článků tvořených přes prázdniny je nižší, věřím, že vám časopis přinese i tak mnoho zajímavého.

Září pro Prostor vždy znamenal nové změny v redakci, a tak jako každý rok i tento vyhlášíme nábor nových studentů, kteří chtějí být součástí redakce (viz níže).

Tento rok je mým cílem vytvořit tým, který zde bude schopný vytvářet časopis i další rok, kdy já už na této škole nebudu. A proto úplně všechny studenty, kteří se chtějí stát součástí Prostoru, rád uvítám. Byla by škoda i pro mnoho dalších studentů, kdyby tento třetí ročník byl poslední, protože Prostor je tu pro vás.

Kamil Mrázek (KM)

P.S.: Nebojte se psát své názory, problémy, články, básničky, příspěvky do časopisu (i anonymně), protože my vám k tomu poskytujeme prostor a Prostor je váš časopis.

STUDENTI!

časopis Prostor vyhláší nábor nových nejen redaktorů

Hledáme nové redaktory (neomezený počet studentů), zástupce šéfredaktora (budoucího šéfredaktora), grafiky pro počítačovou úpravu časopisu a WWW stránek, kolportéry (roznášení časopisu do tříd, kopírování) ...

- Jste ctižádostiví, máte zajímavé nebo hloupé nápady nebo rádi píšete?
- Chcete se ponořit do tajů žurnalistiky a naučit se všechno z tohoto odvětví?
- Byli jste na základní škole redaktory školního časopisu a chtěli byste teď poznat pravý život novináře?
- Chcete se seznámit s řadou slavných osobností, mít možnost se poznat s jinými lidmi osobně na akcích, kterých se mohou zúčastnit pouze redaktori Prostoru...?
- Chcete mít příležitosti a plno výhod, které jen tak student nedostane?
- Chcete jen pomáhat při tvorbě Prostoru?

Pak se staňte členy redakce nejenom školního časopisu PROSTOR.

Všichni úplně všichni, kteří chtějí pomáhat při tvorbě PROSTORU, který není jenom školním časopisem, **přijďte na schůzi nových nejen redaktorů v pátek 15. září ve 14:00 hodin do 5.A (1. patro, přístavba)**

Jste vítání všichni bez rozdílů věku, pohlaví, krásy, výšky, šířky, barvy očí, kapacity mozku a jiných faktorů.

Pokud se nebudete moci na výše jmenovanou schůzku dostavit, dejte mi to vědět (osobně, písemně, ne telepaticky)

Těším se na nové tváře v redakci...

šéfredaktor Kamil Mrázek (student 6.B)

Bezplatná

inzerce pro studenty

 Chcete něco prodat, koupit, nabídnout, vyměnit, je tu pro vás bezplatná inzerce pro studenty.

Vzkazy

Papír s vyplněnými údaji (jméno, počty...) pro objednání Prostoru na tento rok, který jste obdrželi spolu s časopisy pro třídu, vhodte nejpozději do středy 13. září (můžete i dříve a budeme rádi) do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou.

Děkujeme

redakce Prostoru

Pomocí časopisu můžete poslat někomu vzkaz, pozdrav, přání k svátku nebo narozeninám...

Vzkazy a inzeráty vhazujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou nebo pošlete e-mailem.

Příště v Prostoru:

Anketa - prožití prázdnin

Rozhovor s ...

novinky, články, zajímavosti

názory a mnoho dalšího

Šéfredaktor:

Kamil Mrázek
(kms.expert@usa.net)

Redaktori:

Helena Uhlářová (2.B)
Kamila Římanová (5.A)
Petr Ščigel (4.D)
Eva Klusová (2.A)
Petra Drongová (2.B)
Honza Nieboras (6.B)
Petra Lancová (2.B)
Marie Kolářová (2.B)
David Heczko (5.B)

Korektor:

Kamila Římanová

Grafická úprava:

Kamil Mrázek

vyšel: 5. září 2000
náklad: 225 výtisků
vychází každý měsíc

uzávěrka dalšího čísla:
22. září 2000

říjnové číslo vyjde:
3. října 2000

Internetová adresa:

www.gymtri.cz/prostor

e-mail:

prostor@gymtri.cz

Své názory, připomínky, myšlenky, články a jiné vhazujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou nebo pište na náš e-mail.

Všechny otištěné články nemusí vyjadřovat názory redakce.

Bažanthi, sthojí tho za thenthho

Drazí Bažanthi, nechci vás strašit, ale živothu, na thomhle ústhavě nesthojí ani za řeč. Přestho mně sthojí za tho vám o thom, co se thady děje, napsath. Thak předně, nemyslethe si, že jak jsthe udělali přijímačky, že máthe vyhráno. Právě naopak. Prvák je celkem v pohodě, tho vás nechávají profáci naschvál v klidu. Kruřhasové! Počínaje druhým ročníkem se na vás vrhnou v plně polní. Písemky se sypou a zmírní tho až lyžák. Thřetřhák je o to drsnější, prothože tham thaková akce chybí. Čthvřthák je už celkem fajn, ale jenom protho, že vás čekají dvě senzační akce: thaneční a thurisřhák. Obojího si užijethe dosytha. Pátřhák nevím, ale odpadají něktheré předměthy, bez kterých bych se já obešel už dávno, thakže se můžethe

vyřádit, na seminářích.

Šestřhák se skuthálí neuvěřitelně rychle, pak už jen mathurita.

Pokud se v polovině nezblázníte nebo nezačnete trpět sthudenthskou chorobou, thakzvanou všudepsáthozou, budethe na thom moc dobře. Já sám jsem (jak si jisthe bystřhí sthudenthi všimli) thoutho chorobou posthizen, ale špathně se tho léčí, prý jenom v Americe.

Jsou ale thakoví sthudenthi, že píšou „h“ za každou souhláskou. Já našťestí jen za písmenem „th“. Jinak bysthe se v thom nevyznali a Kamil říkal, že by mi dal hodhinhovhou vyhýchhověďh.

Bherthe tho thak, že phřhezhe vřšhechnho jhshou shthudhenhthshkhá lhéthha thy nhejhhlhphšhí!

David Hezcko

Před uzávěrkou aneb krutý a nemilosrdný život reportéra

Život reportéra není nějak lehký, napsat dobrý článek je horší než zpívat pro neslyšící slepce. Vymyslet téma, na které budete psát není těžké, když se na to soustředíte. Když se za chvíli začnete soustředit (zhruba za tři hodiny) a po vyloučení blbostí, které vás napadly, vám zůstane většinou jedno téma. Po stvoření tématu začnete tvořit článek. Musíte dávat pozor, aby byl článek poutavý, vtipný, čtivý atd. Ne vždy se to podaří, a proto musíte začít znovu. Tato vyčerpávající práce musí nutně zanechat na reportérovi známky deprese a stresu.

Reportérův stav se zhorší den před uzávěrkou a tuto dobu poznáte těmito viditelnými znaky: povadlé tváře, účes

neurčitěho tvaru, kruhy pod očima, rozšířené zornice, nekontrolovatelný tik.

Protože takových lidí s podobnými příznaky je na naší škole více, reportér lehce zapadne. Pak když své celotýdenní (zhruba v rozmezí jednoho až pěti týdnů) dílo předá šéfredaktorovi, celý se třese. Když ho šéfredaktor čte, reportérovo srdce buší tak nahlas jako ječí fanynky na koncertu skupiny Lunetic. Když šéfredaktor vysloví: „Je to blbě, nemáš něco lepšího“ v tu chvíli reportérovi vynechá mozková činnost a srdce má v kalhotách (jestli je to srdce?). No, není to pěkný pohled, takhle zničené nevypadají ani děti v Somálsku.

Reportér

Zapomnětlivost je důsledek velmi usilovného myšlení, nebo jeho naprosté absence; právo být zapomnětliví mají tudíž géniové a idioti.

(Rubinštejn)

Den na bazéně

Jelikož udeřila vlna veder rozhodli jsme se s kamarády vyrazit na bazén. Domluvili jsme se už na devátou hodinu ranní před hlavní bránou třineckého sportovního areálu. Byli jsme tam téměř všichni, až na našeho milého přítele Petra, který má ve zvyku chodit všude pozdě. Dorazil neočekávaně brzy, už za půlhodiny.

Konečně jsme byli všichni a razili si cestu k pokladně. Kupodivu nikdo z nás peníze nezapomněl. Vyhlídli jsme si pěkné, stinné místečko a na zvalenou trávu (už spíše hlínu) jsme položili deky a ručníky. Pokojně jsme odpočívali a navzájem se potírali opalovacím krémem. Až někdo dostal nápad - jít do vody. Lidí nebylo v bazénu mnoho, tak jsme mohli dovádět, jak bylo libo. Ale úderem dvanácté hodiny naše radovánky skončily. Všichni obyvatelé postranních trávníků vyrazili do vody a tam nebylo téměř k hnutí. Malé děti byly ze svého bazénku vyhnány dospělými a musely se jít osvěžit na WC.

Ale co se nestalo. Moje kamarádka Lucka se začala v přeplněném bazénu topit. Bohužel zapomněla na to, že je neplavec a dokáže se pohybovat jedine v brouzdališti. Plavčík jako z Pobřežní hlídky jí podal tyč a tahal přes hlavy plavců.

Konečně jsme se dostali na břeh a vyskočili z davu lidí. Byli jsme hladoví, a proto jsme zamířili ke stánku s „langoši“ a chladnými nápoji. Po půlhodině jsme se konečně dostali na řadu a prodavačka nám oznámila, že těsto na „langoše“ došlo, že si můžeme vzít jedine tatarku a kečup. Když jsme si řekli o nějaké pití, oznámila, že si musíme počkat než přivezou další. Na naši otázku, kdy to jako má být, mile odvětila, že během hodinky je tady dodávka s pitím „jako na koni“. Otráveně jsme to vzdali a šli se napít z vodovodu na WC.

Poté jsme si chtěli sjet na tobogánu. Naštěstí tam nebyla moc velká řada, tak jsme šli. Jelikož osoby, které šplouchly do vody z tobogánu rychle neopustily prostor před onou klouzačkou skončily s naraženou páteří, neboť další lidé jim padali na záda. Mně se to také povedlo a přímo na hřbet mi spadl devadesátikilogramový chlap.

Konečně jsme se odhodlali odejít z této přelidněné oblasti. Všichni jsme byli víc unaveni, než kdybychom celý den hloubili nějakou jámu.

Myslím, že si příště raději napustím bazének z mých dětských let a bude se v něm čvachtat!

Jetel

Deskriptivní dešť

Představte si, že prší. Ne, není to zase tak těžká představa. O prázdninách nebylo přece stále sluničko, vzpomeňte asi tak na druhou třetinu července, na ty ukrutné deště. Co jste dělali v deštivém dni? Někdo ho přespal (někdo i s někým), jiný se čučel na telku, video, poslouchal muziku, četl fajn knihu a jiný se učil. Ano, je to tak, vážení Nepřátelé všeho světového šprtství (NVSS). Je to tak. Jak se někdo dokáže o prázdninách učit? Jsou to přece PRÁZDNINY. Existují ale takoví, kteří se učit prostě MUSELI! Nebyli totiž klasifikováni, milí studenti, a čekalo je nepřijemné KOMISIONÁRNÍ ZKOUŠENÍ. Mne například, bratři a sestry, čekala deskriptivní geometrie (deska). Víte, je to hrozná

představa učit se dva měsíce, ale po týdnu si zvyknete. Nejlepší je, když prší. Sklápíte rovinu, hledáte ztracené body a protínáte rovinou přímky a ... Ne, že by mě to vzrušovalo, ale ještě další takové prázdniny a dám si přihlášku na „stavebku“, nebo že bych šel na architekturu? (Jen žertuji, paní Mannheimová). Ne, to nehrozí, ale chci tím vším říct, studenti, že byli letos na škole i takoví, kteří se prostě „museli“ učit i o prázdninách. I takové věci se dějí na našem gymnáziu. Nezoufejte, drahé studentstvo, při troše štěstí se to může povést i vám!

David Hezcko

Léto

Uvažoval jsem trochu o tomhle létě... Víte, nemyslím o slunci, vodě, krásných dívkách v mini-maxi sukních. Ne, myslím jsem prázdniny bílé, plné nudy a samoty. Ne prázdniny na sněhu, ale v nemocnici. Vžijte se do člověka, který si třeba zlomí obratel a leží jako lazar v nemocnici dva měsíce. Měsíce slunce, vody, krásných mužů (aby se neozývaly feministky). Leží si takhle a jedinou útěchou jsou mu návštěvy rodiny a kamarádů. Ale ty trvají hodinu, dvě a co potom? Já jsem názoru, že pravá nuda je horší než hlad. Zžírá vás zaživa, nemáte chuť na nic. Situace se ještě zhorší takzvanou „bílou nemocí“, což není čapkománie, ale choroba, při níž se vám dělá špatně z bílé barvy (i z mléka). Jediná léčba těchto strastí je přitom jednoduše prostá: domů. Starý dobrý E. T. trpěl taky touto chorobou

tzv. chybidomózou. Zkuste ale vyjednávat s doktorem, je to stejné jako s policistou nebo matkou.

Po několika týdnech se přece dostáváte domů, ale ouha, není to jen tak, nastupuje druhá fáze, rekondiční. Další dva týdny ležíte doma jako placka a uvažujete, co asi tak dělají přátelé. Určitě se skvěle baví, jen jeden blbec jim tam chybí. Nebo brigády. Všechno máte domluvené, zařízení a najednou bum, prásk, už jste v lazaretu.

Moje zkušenost: neplánovat. Je to totiž zbytečné. Nechci vás strašit, ale varovat. Může se to stát totiž komukoliv. Pamatujte ale, že přesto všechno stojí život za to, že každý den je jenom jednou, že jsou na světě ještě horší případy...

ŽIVOT JE KRÁSNÝ...

David Hezcko

Těžký život turisty

Jednou jsme se s přáteli (bylo nás pět) rozhodli, že si uděláme výšlap na Javorový, pak dál na Ostrý a cílem byla chata Kozinec.

Vyšli jsme kolem sedmé. Hned pod kopcem zvaný Javorový nás uvítaly hustě posázené velké hnědé zajímavě vonící kopečky, které tam pravděpodobně krásy zanechaly nejspíše minulého dne.

Dále jsme museli překonat několik plotů opatřených ostnatým drátem. S roztrhanými bundami a nelibě páchnoucími botami jsme dorazili na úpatí Javorového vrchu.

Jako první vyrazil k vrcholu horský vůdce Eda, ten nám razil cestu hustým křovím. Naši pěťáci uzavírala kamarádka Lenka. Bohužel to nebylo moc rozumné

řešení, neboť jsme Lenku velmi brzy ztratili. Nejspíše se zahákla za poslední plot a nevymotala se.

Už jsme byli jen čtyři.

Po cestě jsme se přikrmovali různými lesními plody. Kamarád Jarda dokonce spořádal několik vraních ok ve vědomí, že to jsou borůvky. Když jsme ho na to upozornili, velmi rychle odběhl do lesa.

Pomaloučku jsme se blížili ke konečné stanici lanovky a z nenadání před nás vyskočil podivný člověk. Po bližším ohledání jsme usoudili, že to bude Jarda. Jarda nám začal vyprávět, jak se sprátelil s místními lesními muži přezdívanými také „houmlesáci“. Po jeho ujištění, že se mu zde líbí a že si našel pěknou

Šplechty

Výlet

Začalo to, když naše babička pro naši rodinu zařídila výlet na Radhošť. Měli jsme jet klimatizovaným autobusem. Když jsme ve čtyři hodiny vyrazili naším plně automaticky nevětraným autobusem, byla sedadla ještě cítit po předchozí výpravě, která nebyla zcela abstinentní. Cesta měla trvat dvě hodiny. Po příjezdu jsem zjistila, že ty dvě hodiny se nějak protáhly. Tak dlouhé dvě hodiny, které trvaly celé čtyři, jsem ještě nezažila. Když pominu kluka, který seděl vedle mě a zapomněl si kinedryl a fakt, že řidič nevynechal ani jednu díru na silnici, byla jízda autobusem to nejlepší z celého výletu.

Po příjezdu byl cílem naší výpravy bůh Radegast. Jakmile jsem si začínala myslet, že se mi výlet líbí, zvrtila jsem si kotník. Protože se celá naše skupina se mnou nemohla zdržet, nabídl se ten kluk, co vedle mě seděl, že tam se mnou počká. A aby mi zmírnil bolest, vyprávěl mi své historky tak poutavě, že jsem usnula. Probudili mě až příchozí členové skupiny. Všimla jsem si, že můj kotník nabyl třikrát větší velikost. Pak jsem musela absolvovat výstavu a procházku městem. Za tři hodiny jsem bolestí ani nevnímala, že jsem doma. A tak můj výlet skončil (díky bohu).

Růža

Kolik je hvězd?

Už jste někdy zkoušeli spočítat, kolik je v létě na obloze hvězd? Já ano, ale u dvacáté mě to tak trochu přestalo bavit a ani jsem už nevěděla, které jsem počítala a které ne. Ale není třeba je počítat, stačí, že se na ně za krásných letních nocí můžete dívat. A až uvidíte jednu padat, přejte si něco. Snad se vám to splní. Jako mně.

Hvězdička

Ten, kdo udělal dobrý skutek, má mlčet. Mluvit má ten, v něhož prospěch byl udělán.

(Seneca)

Na celý život se dívám jako na zápas o třech kolech: mládí, dospělost, stáří. Dvě kola je třeba vyhrát. Jedno už jsem prohrál.

(Šukšín)

POSLEDNÍ MILENCI

Byl večer. Stmívalo se. Slunce nešlo vidět, ale obloha přecházela z černé v modrou až do červena. Kdesi v dáli pluly po nebi červánky a v druhé dáli plula tma. Měsíc svítil a hvězdy nešly vidět. Listí na stromech šustilo. Jakoby v předtuše něčeho zlého si povídalo. Tiše a nenápadně. Nikdo to nemohl slyšet. O čem si jen povídalo?

Všechny listy se nakláněly k měsíci. Byl podivně velký. Zabíral podstatnou část oblohy. A ještě něco na něm bylo divného. Byl bledý. Jako stěna. Tiše si foukal na svou flétu a vítr ten pískot přinášel k listům – na zem. Ten pískot rval uši. Stejně tiše a pomalu jako si listy šeptaly. Pšt. Tiše! Co jen to bylo? Ne... Není možné aby spadla hvězda. To by přece všichni viděli. A teď? Nikomu nebylo dovoleno vidět cokoli. Nikdo se nesměl dívat. Všichni byli slepí. A hlší. A němí. Nebylo dovoleno nic vědět. Nikdo nevěděl ani jak se jmenuje. Ale stejně – ta hvězda možná spadla... Možná. Snad byla prorokem dobrých zpráv. Nebo taky ne. Každopádně ji neviděl nikdo padat. Jen listy si něco šeptaly. Ale to vše bylo v lese. Daleko od města. Nikdo z Nich – Lidí – neviděl les. Nevěděli, že něco takového existuje. Proto si listy mohly šeptat a nikdo se na ně nezlobil. Proto. A nikdo je neslyšel. A i kdyby... Copak by někdo bral vážně partu poblázněných listů? Asi ne. Bylo to hodně daleko od města.

V městě – v rozmlácených ulicích – nebylo dovoleno procházet se. Po ulicích nebylo dovoleno ani chodit. Co lidé dělali? Seděli doma. Dívali se na prázdné stěny. Pokud nějaké měli. Nemluvili. Nejedli. Neposlouchali. Jen soutěžili. Kdo koho přežije. Žili. Aby mohli zítra zemřít. Umírali. Aby mohli poprvé v životě promluvit. Kde? V nebi... Nebyli

pohřbení. Mrtvá těla spolu s dosud živými sledovala bílé stěny...

V ulici se ozvaly kroky. Nikdo je neslyšel. Nikdo je nechtěl slyšet. Nikdo je nemohl slyšet. Nikdo nevěděl, co to je slyšet. Mysleli si, že se jim to zdá. Nevěděli, co jsou to sny. A přece na ulici někdo šel. Byl to muž. Nebo žena? Byl to člověk. A šel. Tiše. V kovových podpatcích. Po rozbité dlažbě. Měl roztrhané tričko bez rukávů. Nebo to byla ona? Měla svalnaté ruce. Očima se díval kamsi do prázdna před sebou. Šla tiše. Nic neslyšel. Byla dva. Byl dva. On. A ona. Nebo taky ona. S ním. Něco k sobě cítili. Nebo ne. Spíše cítili pach svých těl. Přesycený mrtvými rodinnými příslušníky. Nevěděli, že ten druhý stojí vedle. Věděli, že tam je něco zpceného. Ano. Pot znali dobře. A jeho zápach. Neměli se rádi. Neviděli se. Neslyšeli se. Nemohli se sebe dotýkat. A nešli spolu. Nesměli chodit.

Kroky ztichly. Vzdálily se. Cosi kráčelo po poli do lesa. Byli to oni. V zápachu těl se šli pokochat šeptáním listí. Nemohli ho slyšet. Nemohli vidět ani měsíc. Nemohli být spolu. Nesměli o druhém vědět. Přesto kráčeli vedle sebe. Vedení potem toho druhého. Neměli se rádi. Nemohli...

Listí si dál šeptalo. Pozorovalo ty dva, jak se milují. Jak se navzájem nedotýkají, jak na sebe nemluví. Jak se nevidí. Jak k tomu druhému nic necítí. Měsíc se usmíval. Je to ale pár milenců. Hrozně jim to spolu slušelo. Neviděli se. Nevěděli, že tam je ten druhý a šli tři centimetry od sebe. Nedotkli se navzájem. Nemohli. Milovali se. Měsíc se začal smát. Listy setřásly na ty dva kapky rosy. Oni šli dál. Zaslpeni svou láskou. Neměli se rádi. Oni nemohli...

Černý princ

**První a poslední, co žádáme od génia,
jest láska k pravdě.**

(Goethe)

Nebojte se vyjádřit!

(dnes (určitě) fikce)

Jaká je ideální škola?

Politik

Ideální škola je taková, ve které si vyučující nestěžují na jejich už i tak vysoké platy.

Učitel

Je to škola, kde se studenti učí bez naší pomoci a já s kolegy si můžeme pohovořit o dění ve světě v kabinetech. V lepším případě je to škola, ve které se žádný student nenachází. Nebudu přece učit nevychované studenty za tak mizerný plat. Co mé nervy?

Absolvent vysoké školy

Je to škola, která mě naučí to, co potřebuji k životu. Jsem nezaměstnaný.

Student

Je to škola, která vyletí do povětří a my se nebudeme muset už nikdy učit, vůbec tam chodit.

Kuchařka ve školní jídelně

Je to škola, ve které můžu uvařit i žáby a nikdo to nepozná. Můžu prostě experimentovat s jídlem, jen tak se dozvím, co všem chutná. Když už jsme u toho, víte, co jste měli včera k obědu?

Uklízečka ve škole

Je to budova, ve které se nenachází žádný člověk. Jen pak nemusím uklízet. Všichni lidé jsou nepořádní. Ale jsme tu my, ochránkyně pořádku.

Kamil Mrázek

Nehas, co tě nepálí!

POEZIE

Do školy

Do školy jsme se netěšili,
jít tam však musíme.
Pěkně jsme se ustrojili,
vstříc budově kráčíme.

Na film v kině hledíme,
domů se zas těšíme,
i když nebylo to tak strašné.

Učitelé nás hned zapráhnou,
zas horlivě studujeme.
Tváře naše v lavicích
chřadnou,
na prázdniny se zas těšíme.

Máňa Sobotní

Děšť

Tisíce kapek omývá mé tělo.
Kapka po kapce tiše stéká z mých vlasů,
jen aby se tě mohla dotknout.

Ty, ale odcházíš ...
Proč? A kam?

Nechal jsi mě tu bez rozloučení stát
a moknout.

Další a další kapky stékají
po mé tváři.
Ne. Ty už nejsou dešťové.
Jsou to slzy.

Spěchají k mým rtům, aby smyly
poslední zbytky Tvé lásky.
A pak? Padnu na zem a budu čekat,
az znovu vyjde slunce ...
Snad už brzy.

Pomněnka

Osmisměrka - léto

P	Í	S	E	K	I	N	O	P	Y	brigády, camp, hic, houby, kino, kola, komáři, koupat, lesy, maliny, moře, památky, písek, plavky, pláž, přátelé, řeka, slunce, sny, stan, stín, turisti
R	Á	L	Ř	E	K	A	Z	S	N	
Y	B	U	O	H	O	D	E	A	P	
T	R	N	M	N	U	L	T	A	Ř	
U	I	C	A	M	P	S	M	I	Á	
R	G	E	L	N	A	Á	Y	Ž	T	
I	Á	H	I	S	T	Í	N	Á	E	
S	D	I	N	K	O	L	A	L	L	
T	Y	C	Y	K	V	A	L	P	É	
I	K	O	M	Á	Ř	I	S	N	Y	

Tajenka: .....

E

Ať zešílí láskou

Ať zešílí láskou ti,
kdo se rádi nemají,
nevycházejí si vstříc,
srdce svá si nedají.

Lidské tělo, to bez lásky,
snad už ani nežije,
nejí, nespí, nemiluje,
netancuje, nepije.

Srdce jeho nechvěje se,
nepochybí, nezmýlí,
kdo tohle v sobě nese,
ten, ať láskou zešílí!

KoT

**Do smrti dobrý.
(Kamikadze)**

**Nestavte se mi na odpor.
(Ohm)**

**Lidé, bděte.
Šípková Ruženka**

Před láskou neutečeš

L á s k a - je to slovo či snad není?
Těžko tohle člověk změní,
je to moc a je to síla,
korunuje skvělá díla,

hledá, číhá na každém místě,
svoji sílu čerpá jistě,
nevidíš ji, ztěží zříš
jak na stole plnou číš;

sám ucítíš její sílu
v započatém těžkém dílu,
chtít jen musíš nastokrát
- milovat a mít rád.

Bez ní není život v Zemi,
posílen buď nadějemi,
že ji jednou poznáš přec
a pochopíš - jasná věc.

Přijde k Tobě, Tebe hledá,
pokoje Ti v duši nedá,
ať už nechceš nebo chceš,
před ní sotva utečeš!

Katy

Zklamání

Dvě věci tajně ukřívám
na dně duše své, to první je
lásky má a druhá jméno tvé!

Dvě srdíčka vedle sebe
přes ně bílá páska, aby nikdy
neuvadla naše láska.

Dnes jsem tě čekala,
ty jsi nepřišel, jistě jsi místo
mne jinou sobě našel

Sedmikráska

Láska

Koho se láska dotkne,
celičký se změní a v srdci
pocítí něco, co není k vyslovení.

Láska je oheň, jenž uhasit
se nedá, kdo věrně miluje, oklamat
se nedá.

Láska je krásna, když dva
se mají rádi, láska je i bolest,
když první z nich zradí.

Sedmikráska

**Třeba nás
jednou něco
osvítí.
(Temelín)**

**Už se mi zapalují lejtka.
(Johanka z Arcu)**

**Jsem to
ale číslo.
(Ludolf)**

Jaký byl druhý ročník Olympijského šestiboje tříd

Závěr minulého školního roku proběhl mimo jiné ve znamení našeho tělovýchovného experimentu – Olympijského šestiboje. Ještě poslední den školního roku jsme stihli zveřejnit výsledky a dnes si je podrobně můžete prostudovat na sportovní nástěnce. Přesto uvedu několik podstatných údajů.

- Soutěže se zúčastnily všechny naše třídy a dvě družstva hostů (Gymnázium z Čadce a Českého Těšína). To je dohromady 176 závodníků.
- Úplné sestavy představilo jedenáct tříd, sedm tříd nenašlo deset ochotných startujících.
- Dle bodovacích tabulek bylo po použití jednotlicích koeficientů zaznamenáno sedm stobodových výkonů.
- Vítězné družstvo 4.C mělo nejvyrovnanější výsledky, bodové rozmezí bylo 64 – 93 bodů.

Přes některé problémy, hlavně výpadek plavání se dá říci, že se

druhý ročník této soutěže vydařil. Určitě přispělo i hezké počasí. Rozhodující však byl přístup většiny tříd a jejich startujících. Dali si práci s tím, aby co nejlépe vytvořili soupisku. Na jednotlivých sportovištích se opravdu závodilo, bylo to vidět. Každý závodil za svou třídu. Startovní pole sestavené z nejlepších sportovců školy v každé disciplíně nutilo všechny k soustředěnému výkonu. O vítězství mohli bojovat všechny třídy bez rozdílu věku i pohlaví.

Rozhodně by se daly hledat a najít nedostatky, ať už v bodovém hodnocení, hledat jiné složení disciplín apod. Rozhodující ale vždy bude, jak soutěž přijmete, vy studenti.

Bude-li to, co jste onoho dne na sportovištích naznačili, vaší odpovědí na tělovýchovnou činnost na gymnáziu při běžných hodinách TV či v připravovaných soutěžích, pak se o úroveň tělovýchovné a sportovní aktivity na naší škole není třeba obávat. Přeji úspěšný školní rok 2000/2001.

Mgr. Pavel Sikora

Sportem ke zdraví,
osmisměrkou k zábavě zvláště v září, když počet sportovních
aktivit studentů na gymnáziu přes prázdniny byl nulový.
Tudíž tato stránka je jaká je.

Osmisměrka

„Táto, je Tichý oceán celý den tichý?“
„Prosím tě, vyptávej se na něco chytřejšího!“
„Tak dobře ... (tajenka - 21 znaků)“

A	P	O	N	N	A	T	R	A	T	A	M	E	S	A	K	Č	A	R	P
D	A	O	L	D	I	Z	O	V	Í	N	N	É	R	E	T	A	A	C	O
U	R	Á	K	O	S	T	D	O	K	S	A	L	D	O	V	I	D	O	L
O	Z	A	E	S	K	A	K	E	T	A	M	A	E	Ř	K	E	O	E	I
R	R	N	T	T	I	E	K	Y	N	O	K	O	K	D	K	Ř	R	C	T
H	K	O	L	E	K	R	K	I	E	A	N	V	E	Č	Í	O	Í	Á	I
R	L	T	T	N	V	Č	E	S	T	L	I	K	I	O	I	J	Ř	D	K
O	Á	A	M	S	Í	R	T	P	A	P	L	V	S	T	A	L	P	E	A
Z	B	C	H	L	O	Ú	P	Á	P	A	O	T	Á	Z	K	A	D	K	N
B	Í	E	H	O	D	R	N	R	R	T	A	N	E	L	K	E	Č	I	A
A	N	O	V	E	L	D	P	A	A	R	K	L	A	O	E	I	T	É	V
B	R	A	N	K	A	M	C	L	O	N	E	D	S	P	V	Č	R	E	O
O	A	T	O	L	T	E	E	S	A	N	I	T	K	A	Í	O	E	Ř	D
R	K	T	E	N	I	S	T	A	I	N	N	C	T	T	Z	S	P	K	R
A	Š	Č	U	E	N	K	K	N	A	I	I	S	E	K	Y	R	K	A	O
T	A	N	I	B	A	R	A	K	C	?	O	N	A	A	K	D	A	L	K
S	M	R	T	K	A	K	T	E	L	P	Á	Z	A	V	I	N	Á	Č	E

ANOTACE, BRANKA,
CETKA, ČELADNÁ,
DEKLARACE, DETEKTIVKA,
DLASK, DRATEV, HLAHOL,
HROUDA, HROZBA,
JÍDELNA, KADET, KAOLÍN,
KARABINA, KASEMATA,
KLADINA, Kladka,
KOKONY, KOLEK, KOLO,
KORDOVAN, KOŘEN,
KŘÍDA, LATINA, LODIVOD,
LOPATKA, MAŠKARNÍBÁL,
NITKY, OSTEN,
PAKOSTNICE, PANOPTIKA,
PATENT, PERISKOP, PÍSKLE,
PLANINA, POLITIKA,
POSTAVIČKA, PRAČKA,
PRANICE, PROSTOR,
PŘÍRODA, RÁKOS,
ROHLÍČKY, ROZKAZ,
SANITKA, SEKÝRKA,
SEVERÁK, SMRTKA,
STAROBA, STAROSTKA,
STUDENTKA, TARTAN,
TENISTA, TERENNÍVOZIDLO,
TREPKA, TUBA, VÁLEČEK,
VIDLIČKA, ZAJÍCI,
ZÁPLETKA, ZAVINÁČE,
ZDENA, ZELENINA

Kamila